Dosar nr. 2c-1219/25
nr. electronic: 2-25090986-12-2c-26062025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii
(dispozitiv)

20 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Judecător (unipersonal) Țurcanu Radu

în sediul instanței, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă, înaintată de avocata Victoria Donica în interesele SC „TT&Company" SRL către SC „Aspect-Art" SRL, intervenient accesoriu „Distribfruct" SRL, privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, și

în conformitate cu prevederile art. art. 94, 96, 236, 238-241, 276^2-276^4, 362 alin. (1) CPC al RM, judecătorul,

hotărăște:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de avocata Victoria Donica în interesele SC „TT&Company" SRL către SC „Aspect-Art" SRL, intervenient accesoriu „Distribfruct" SRL, privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SC „Aspect-Art" SRL, IDNO: 1012600021386, cu sediul în mun. Chișinău, str. Inculeț Ion nr. 105/2, ap. 15, în beneficiul SC „TT&Company" SRL, IDNO: 1019600000250, cu sediul în mun. Chișinău, str. Nicolae Costin nr. 63/2, ap. 30, penalitatea în mărime de 4 464,24 lei formată în urma neachitării datoriei conform contractului de expediție nr. 78 din 12.03.2025, taxa de stat la înaintarea acțiunii în sumă de 2 205,75 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2 000 lei, iar în total suma de 8 869,99 (opt mii opt sute șaizeci și nouă, 99) lei.

În partea încasării restul cheltuielilor de asistență juridică, cerințele se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător
Țurcanu Radu

Dosar nr. 2c-1219/25
nr. electronic: 2-25090986-12-2c-26062025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat public la 20 octombrie 2025
Hotărârea integrală întocmită la 04 decembrie 2025, în baza cererii de apel cu nr. 04/1-1.2-34087 din 18.11.2025 și recepționată de judecător fizic la 21.11.2025

20 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Judecător (unipersonal) Țurcanu Radu

în sediul instanței, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă, înaintată de avocata Victoria Donica în interesele SC „TT&Company" SRL către SC „Aspect-Art" SRL, intervenient accesoriu „Distribfruct" SRL, privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, și

constată:

La 25.06.25 avocata Victoria Donica în interesele SC „TT&Company" SRL, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SC „Aspect-Art" SRL privind încasarea a datoriei în sumă de 50 728,34 lei, penalitatea în mărime de 4 464,24 lei, precum și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 2 205,75 lei,

taxa de timbru în mărime de 200 lei și a cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4 000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a relatat că la data de 31 martie 2025, între SC „TT&COMPANY" SRL (în calitate de prestator) și SC „ASPECT-ART" SRL (în calitate de beneficiar/comandatar) a fost încheiat Contractul de comandă nr. 81 privind prestarea serviciilor de transport internațional de mărfuri. Conform acestuia, părțile au convenit asupra unui preț de 2 600 euro, care urma să fie achitat în lei moldovenești, la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei din ziua descărcării mărfii, în termen de 10 zile calendaristice de la data descărcării/recepționării.

Susține reclamanta că, în completarea prevederilor contractuale, în Nota contractului, la pct. 6, se stipulează în mod expres că, „în caz de întârziere a plății, Comandatarul-Client va achita o penalitate de 0,1% din suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere".

Menționează că, obligațiile contractuale au fost integral executate de către SC „TT&COMPANY" SRL, aspect confirmat prin semnarea Actului de confirmare a lucrărilor și serviciilor din 18 martie 2025, de către ambele părți.

Explică că, actul atestă valoarea lucrărilor executate în cuantum de 50 728,34 lei, echivalentul sumei contractuale în lei, calculată la cursul BNM din ziua devămării.

Mai susține că, conform contractului, termenul de plată a fost până la data de 28 martie 2025 (18 martie + 10 zile calendaristice). Cu toate acestea, SC „ASPECT-ART" SRL nu a achitat suma datorată, deși i-au fost transmise în mod repetat notificări.

Afirmă, că factura fiscală din 18 martie 2025, în valoare de 50 728,34 lei, a fost transmisă către pârâtă, și semnată corespunzător.

Reclamanta menționează că ulterior, la data de 23 aprilie 2025, a transmis o somație scrisă la adresa de e-mail oficială a companiei, 1855timofti@mail.com.

Susține că, au existat numeroase tentative de soluționare amiabilă a litigiului, inclusiv apeluri telefonice, însă răspunsurile pârâtei s-au limitat la promisiuni verbale, fără acoperire.

Precizează că calculul penalității de întârziere, conform contractului, penalitatea pentru întârzierea la plată este de 0,1% pe zi din suma datorată, iar plata trebuia efectuată până la 28 martie 2025, cererea de chemare în judecată fiind depusă la data de 23 iunie 2025.

Menționează că perioada de întârziere este de 88 zile calendaristice, de la 28 martie 2025 până la 23 iunie 2025.

Astfel reclamanta susține că suma datorată este de 50 728,34 lei iar penalitat pe zi este de 0,1% x 50 728,34 = 50,73 lei/zi, iar penalitate totală constituie: 50,73 x 88 = 4.464,24 lei.

Susține că pe lângă suma principală de 50 728,34 lei, reclamanta este în drept să solicite penalitatea de întârziere în cuantum de 4 464,24 lei, aferentă celor 88 de zile de întârziere, în conformitate cu clauzele contractuale acceptate de ambele părți.

Reclamanta și-a întemeiat cererea pe prevederile, art. art. 774, 775, 858, 1100, 1103, 1107, 1411, 1415, 1439, 1463,1446 Cod Civil, art. 166, 167 CPC.

Prin urmare, reclamanta SC „TT&Company" SRL solicită admiterea cererii privind încasarea datoriei, încasarea din contul SC „Aspect-Art" SRL în beneficiul reclamantei a datoriei în sumă de 50 728,34 lei, penalitatea în mărime de 4 464,24 lei, cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 2 205,75 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și a cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4 000 lei, precum și alte cheltuieli care sunt în legătură cu acțiunea civilă în cauză.

Cererea înaintată a fost repartizată, potrivit Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, la data 26.06.25 ora 14:57, judecătorului Radu Țurcanu, fizic dosarul fiind remis judecătorului la 27.06.25.

Prin încheierea din 27.06.2025, judecătorul Radu Țurcanu, unipersonal, nu a dat curs cererii înaintată de avocata Victoria Donica în interesele SC „TT&Company" SRL către SC „Aspect-Art" SRL privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, acordând reclamantei un termen de 5 zile pentru înlăturarea neajunsurilor cererii de chemare în judecată.

La data de 01.07.2025 SC „TT&Company" SRL prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a prezentat înscrisurile privind înlăturarea neajunsurilor cererii de chemare în judecată.

Suplimentar reclamanta a menționat că în cuprinsul cererii de chemare în judecată, la pct. 4 din circumstanțele de fapt, a fost eronat indicat contractul nr. 81 din 31.03.2025, deși documentele anexate privesc contractul corect nr. 78 din 12.03.2025.

Această eroare a fost comisă din neatenție motiv pentru care solicită considerarea contractului ca temei al acțiunii în întregime nr. 78 din 12.03.2025, cu excluderea referinței eronate la contractul nr. 81.

Ca urmare, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03.07.2025, în temeiul art. 276^2-276^3 CPC, s-a acceptat spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată sus menționată, și s-a acordat termen pârâtului pentru a asigura soluționarea obiectivă și justă a cererii cu valoare redusă, fiind explicat acestuia, inclusiv dreptul de a depune referință asupra cererii cu valoare redusă în termen de 30 de zile de la data recepționării copiei cererii cu anexe.

Totodată reieșind din materialele cauzei, după depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă,

pârâtului „SC „Aspect-Art” SRL, de către instanță i-a fost expediate la adresa de e-mail încheierea instanței din 03.07.2025 și cererea de chemare în judecată cu anexe, fapt confirmat prin dovada expedierii anexate la materialele cauzei (f.d.25).

Fiind înștiințată despre examinarea cauzei, pârâta SC „Aspect-Art” SRL, la data de 04.08.2025 prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a depus referință la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „TT&Company” SRL către SC „Aspect-Art” SRL, intervenient accesoriu „Distribfruct” SRL, privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Prin referința înaintată pârâta a menționat că la data de 04 iulie 2025 a primit prin poșta electronică Încheierea nr. 2c-1219/2025 din 03 iulie 2025, prin care cauza a fost pusă pe rol, fiindu-i acordat un termen de 30 de zile pentru depunerea referinței și a probelor.

Referitor la acțiunea înaintată de reclamanta „TT & Company” SRL privind încasarea sumei datoriei, pârâta a confirmat că între părți a fost încheiată Comanda-contract nr. 78 din 12.03.2025 pentru efectuarea transportului pe ruta Albania-Tirana-Chișinău.

Pârâta a subliniat că aceasta a acționat în calitate de Expeditor, întrucât comanda de transport i-a fost transmisă de către comanditarul/client „Distribfruct” SRL.

A mai susținut că între „Distribfruct” SRL, „Aspect Art” SRL și „TT & Company” SRL au fost încheiate comenzi-contract cu elemente identice: rută, autovehicul, șofer, chiar și prețul e identic de 2 600 euro, diferența constând doar în termenele de plată, 5 zile pentru plata de la „Distribfruct” către „Aspect Art” SRL și 10 zile pentru plata de la „Aspect Art”SRL către „TT & Company”SRL.

Potrivit pârâtei, aceste diferențe este din motiv că achitarea către transportator urma să aibă loc după ce „Aspect Art” SRL primea banii de la clientul „Distribfruct” SRL.

Pârâta a susținut că „Distribfruct” SRL nu a achitat contravaloarea serviciilor de transport, fapt ce a generat imposibilitatea achitării sumei datorate reclamantei „TT & Company” SRL.

Susține „Aspect Art” SRL, că fiind o companie de mică nu dispune de resurse pentru a achita din cont propriu serviciile efectuate în lipsa achitării din partea clientului. Aceasta a mai comunicat că a informat reclamanta despre aceste circumstanțe, explicând că neexecutarea obligațiilor contractuale provine exclusiv de la „Distribfruct” SRL, fiind propus cesionarea sumei creanței.

Astfel pârâta solicită, în temeiul art. 67 alin. din Codul de procedură civilă, atragerea în prezenta cauză, în calitate de intervenient accesoriu, Distribfruct SRL.

La caz prin încheierea judecătorului, s-a atras în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului SC „Distribfruct” SRL în procesul intentat pe

marginea cererii de chemare în judecată depusă de avocata Victoria Donica în interesele SC „TT&Company” SRL către SC „Aspect-Art” SRL privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, s-a solicitat intervenientului accesoriu să-și exprime poziția în scris, prin depunerea unei referințe până la data de 26 septembrie 2025, cu toate acestea, SC „Distribfruct” nu și-a prezentat poziția în termenul stabilit.

Ulterior, la 01.09.2025, pârâta SC „Aspect-Art” SRL, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a depus referință suplimentară prin care menționează că, la data de 25 august 2025, a achitat către „TT & Company” SRL suma de 5 728,34 lei, imediat după ce a primit suma datorată pe acest transport de la „Distribfruct” SRL, prezentând în acest sens și bonul de plată privind achitarea datoriei(f.d.43-45).

Pârâta susține că aceste circumstanțe demonstrează buna sa credință, iar întârzierea plății s-a datorat exclusiv neachitării la timp de către clientul beneficiar.

În consecință, pârâta solicită respingerea acțiunii în această parte, fiind satisfăcute benevol de către „Aspect Art” SRL.

Ca urmare, la 03.09.2025 reclamanta a înaintat o cerere de concretizare, prin care susține că, dat fiind faptul că pârâta a achitat ulterior suma principală de 50 728,34 lei, acest fapt nu înlătură obligația de a suporta penalitățile de întârziere și cheltuielile de judecată.

Susține că, plata s-a efectuat cu întârziere, după expirarea termenului contractual la 28 martie 2025, iar litigiul a fost generat exclusiv de neexecutarea obligațiilor la termen.

Astfel, în temeiul art. art. 774, 775, 858, 942, 1100, 1103, 1107, 1415, 1439 și 1463 Cod civil, precum și art. 94 și art. 241 alin. (7) Cod procedură civilă, solicită instanței încasarea de la pârâta „Aspect-Art” SRL a penalităților de întârziere în cuantum de 4 464,24 lei și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat 2 205,75 lei, taxa de timbru 200 lei, onorariu avocat 4 000 lei, precum și alte cheltuieli aferente procesului.

Instanța reține că, părților le-au fost create în cadrul judecării cauzei civile, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, aspect ce se încadrează în asigurarea părților a dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6§1 CEDO, fapt ce acordă dreptul instanței de a judeca cauza în baza probelor și înscrisurilor anexate la dosar, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, în lipsa părților.

Analizând cererea înaintată, motivele de fapt și de drept expuse, studii materialele dosarului, instanța constată necesar de a admite parțial acțiunea ca fiind una întemeiată, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de

Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice.

Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Probele se apreciază în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, care statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În corespundere cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanța și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Articolul 276^2 alin. (1) CPC statuează că, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Astfel, ținând cont de faptul că cerințele formulate de „TT&Company" SRL nu depășesc 10 salarii medii pe economie (16 100 x 10 = 161 000 lei) prognozat la data sesizării instanței, litigiul se judecă potrivit procedurii în cazul cererilor cu valoare redusă, stabilită la capitolul XXI din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 276^4 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Din conținutul materialelor dosarului se atestă că, la 12.03.2025, între SC „TT&COMPANY" SRL, în calitate de prestator și SC „Aspect-Art" SRL, în calitate de beneficiar/comandatar, a fost încheiat Contractul de comandă nr. 78 privind prestarea serviciilor de transport internațional de mărfuri, prețul convenit fiind de 2 600 euro, echivalent în lei la cursul oficial al BNM din data descărcării mărfii, plata urmând a fi efectuată în termen de 10 zile calendaristice de la recepționare. În Nota contractului, pct. 6, părțile au prevăzut o penalitate de 0,1% pe zi din suma datorată pentru întârzierea plății.(f.d. 10).

Judecătorul reține că, potrivit Actului de confirmare a executării lucrărilor și serviciilor nr. 1 din 18.03.2025, semnat de ambele părți, acestea au constatat și au recunoscut că serviciile de transport internațional de mărfuri au fost integral prestate, valoarea totală a acestora fiind stabilită la suma de 50 728,34 lei (f.d.-13).

Se mai constată că la aceeași dată, respectiv 18.03.2025, reclamanta a emis factura fiscală nr. EAW000064045, corespunzătoare serviciilor confirmate, factura fiind semnată de ambele părți (f.d.-11).

Judecătorul mai reține că, datoria de 50 728,34 lei a SC „Aspect-Art" SRL față de SC „TT&COMPANY" SRL se confirmă conform actului de verificare din 30.04.2025 (f.d. 22).

La caz în temeiul condițiilor contractuale, potrivit pct. 15 din contract, forma și termenul achitării prevăd plata în lei, la cursul BNM din ziua efectuării decontării, în termen de 10 zile de la data emiterii facturii, iar întrucât contractul a fost încheiat la data de 12.03.2025, iar Actului de confirmare a executării lucrărilor și serviciilor, dar și factura fiscală nr. EAW000064045 au fost semnate la 18.03.2025, rezultă că, pârâta era obligată să achite contravaloarea serviciilor în sumă de 50 728,34 lei, până cel târziu la data de 28.03.2025.

De asemenea, actele cauzei indică faptul că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă la 23.04.2025 SC „TT&COMPANY" SRL a transmis o somație scrisă la adresa de e-mail a pârâtei SC „Aspect-Art” SRL, 1855timofti@mail.com, prin care a solicitat rambursare sumei 2 600 Euro, acordându-i un termen de 3 zile de la primirea prezentei somații, comunicându-i că în caz contrar reclamanta va fi nevoită să se adreseze în instanța de judecată pentru încasarea forțată datoriei, dobânda de întârziere și cheltuielile de judecată (f.d.15-16).

În astfel de circumstanțe, având în vedere că de către SC „TT&COMPANY” SRL au fost epuizate toate tentativele de soluționare extrajudiciară a acestui litigiu pentru rambursare datoriei restante în sumă de 50 728,34 lei, reclamanta s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, în vederea încasări de la SC „Aspect-Art” SRL atît a datoriei, cît și încasarea dobânzii de întârziere și a tuturor cheltuielilor de judecare a cauzei.

Judecătorul reține că, după înaintarea cererii de chemare în judecată și punerea acesteia pe rol, pârâta SC „Aspect-Art” SRL a achitat datoria contractuală de 50 728,34 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor de transport prestate de reclamanta SC „TT&Company” SRL.

La caz, achitarea obligației pecuniare a avut loc ulterior expirării termenului contractual și numai după declanșarea procedurii judiciare.

Întrucât achitarea datoriei contractuale a avut loc pe parcursul examinării cauzei, reclamanta a depus o cerere de concretizare, prin care a menționat că datoria contractuala a fost achitată de către SC „Aspect-Art” SRL, însă acțiunea rămâne întemeiată în privința pretențiilor privind încasarea penalității de întârziere aferente perioadei de neexecutare în termen a obligației, precum și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu prezenta acțiune.

Judecătorul constată că reclamanta își menține pretențiile în ceea ce privește încasarea penalităților de întârziere în cuantum de 4 464,24 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în legătură cu soluționarea cauzei, apreciind că plata ulterioară a datoriei principale nu înlătură răspunderea pârâtei pentru neexecutarea în termen a obligațiilor asumate.

În această ordine de idei, instanța apreciază că conform art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege,

dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Astfel, potrivit art. 308 din Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Totodată, art. 10 Cod Civil prevede că persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege

După cum rezultă din art. 312 alin.(1), (3) din Codul civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. Intenția de a produce efecte juridice se determină din declarația sau comportamentul persoanei, așa cum ea a fost înțeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Potrivit art. 315 alin.(1) din Codul civil, obiect al actului juridic este obligația persoanei care a încheiat actul juridic.

Conform art. 774 alin.(1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Iar art. 775 alin. (1) din Codul civil, prevede că debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației.

În conformitate cu prevederile art.776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

La caz, art. 1411 alin (1) Cod civil, prevede că prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

Astfel, SC „TT&COMPANY” SRL, în calitate de prestator, a prestat serviciile de transport internațional de mărfuri conform comenzii-contract nr. 78 din 12.02.2025, iar pârâtul SC „Aspect-Art” SRL, în calitate de beneficiar/comandatar, avea obligația contractuală de a achita contravaloarea serviciilor prestate în termenul stabilit de părți. Deși serviciile au fost executate

integral și confirmate prin actul de predare-primire din 18 martie 2025, pârâtul nu și-a onorat obligația la scadență, generând astfel întârzierea în executarea obligației bănești și acumularea penalităților stabilite prin clauza contractuală expresă.

Judecătorul reține că reclamantul prin cererea de chemare în judecată concretizată depusă la data de 03.09.2025, nu a mai are pretenții cu privire la încasarea sumei de 50 728, 34 lei pe motiv că aceasta a fost achitată de către pârât.

Prin urmare, instanța nu poate examina și nu se poate pronunța asupra unui capăt de cerere care nu mai este cuprins în cererea de chemare în judecată concretizată, chiar dacă acesta a fost menționat anterior, în forma inițială a acțiunii sau în actele premergătoare.

Judecătorul constată că, deși pârâtul a achitat ulterior suma contractuală de 50 728,34 lei, plata efectuată după expirarea termenului contractual nu înlătură răspunderea pentru întârzierea la plată, aceasta fiind reglementată expres de prevederile contractuale și de normele Codului civil referitoare la executarea obligațiilor cu bună-credință.

La caz, reclamantul a fost determinat să formuleze acțiunea ca urmare a neexecutării obligației la termen de către pârât, iar plata ulterioară nu înlătură dreptul la încasarea penalității de întârziere și nici la încasarea cheltuielilor de judecată pentru formularea acțiunii.

Cu referire la pretenția de încasare a penalității de întârziere în mărime de 4 464,24 lei, judecătorul reține că între părți a fost încheiat Contractul de comandă nr. 78 din 12.03.2025 privind prestarea serviciilor de transport internațional de mărfuri, care, la pct. 6 din Nota contractului, prevede în mod expres obligația de plată a unei penalități de 0,1% pe zi din suma datorată, în caz de neachitare la termen a serviciilor executate.

Astfel, temeiul juridic al penalității este unul contractual, rezultând din voința concordantă a părților, clauza penală fiind expres acceptată de acestea și având caracter obligatoriu și opozabil în raporturile dintre reclamantă și pârâtă.

Judecătorul mai reține că pârâtul, SC „Aspect-Art” SRL, nu și-a îndeplinit obligația de plată a contravalorii serviciilor prestate către SC „TT&Company” SRL în termenul stabilit prin contract. Această întârziere, a determinat acumularea penalităților contractuale, conform clauzelor prevăzute în acordul dintre părți.

La caz se constată că perioada de întârziere a plății este de 88 de zile calendaristice, începând de la data scadenței obligației contractuale, respectiv 28 martie 2025, și până la data depunerii cererii de chemare în judecată, 25 iunie 2025.

În baza clauzelor contractuale, penalitatea pentru întârziere se calculează la o rată de 0,1% pe zi din suma datorată. Având în vedere că suma principală datorată este de 50 728,34 lei, penalitatea zilnică constituie 50,73 lei/zi, astfel, pentru cele

88 de zile de întârziere, penalitatea totală datorată se calculează astfel: 50,73 lei × 88 zile=4 464,24 lei.

Având în vedere că pârâtul SC „Aspect-Art” SRL nu și-a îndeplinit obligația de plată în termenul stabilit, iar penalitatea de întârziere a fost calculată conform clauzelor contractuale, instanța va admite cererea reclamantei SC „TT&Company” SRL și va dispune încasarea penalității de întârziere în cuantum de 4 464,24 lei, formată în urma neachitării datoriei conform contractului de expediție nr. 78 din 12.03.2025.

De asemenea, prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze.

Astfel, potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 90 lit. i) și l) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte: cheltuielile de asistență juridică; alte cheltuieli necesare, suportate de instanță și de participanții la proces.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin urmare, judecătorul constată necesitatea de a compensa cheltuielile suportate de reclamant și va încasa din contul pârâtului în beneficiul SC „TT&Company” SRL sumă de 2 205,75 lei cu titlul de taxă de stat achitată la înaintarea acțiunii potrivit ordinului de plată nr. 250030908 din 23.06.2025 (f.d.3) și suma de 200 lei suportate la achitarea taxei de timbru conform ordinului de plată nr. 2500030910 din 23.06.2025 (f.d.4).

Judecătorul consideră justificat și temeinic încasarea de la SC „Aspect-Art” SRL în beneficiul reclamantei, cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de stat în mărime de 2 205,75 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Totodată, conform art. 26 alin. (1) și (3) din Constituția Republicii Moldova, dreptul la apărare este garantat. În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

Conform prevederilor art. 96 alin.(1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la solicitarea reclamantei privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 000 lei, instanța de judecată reține că, reclamanta în prezentul proces civil a fost reprezentată de către avocata Victoria Donica, fapt confirmat prin mandatul avocațial anexat la materiale cauzei nr. MA 1746744 din 23 iunie 2025 (f.d.2), suportând în acest sens cheltuieli în mărime de 4 000 lei, fapt confirmat prin factura nr. AAV 437295 (f.d.17).

Pornind de la practica Curții Europene, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, plauzibile, dar și realmente angajate și rezonabile ca mărime.

În acest sens instanța reținând cont de faptul că cauza s-a examinat în procedura cererilor cu valoarea redusă, de cuantumul sumei încasate, de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, rezultatul obținut, instanța va admite doar parțial cererea reprezentantului reclamantei și va încasa suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate, care este una reală, necesară și rezonabilă.

Or, în procesul civil, instanța de judecată poate dispune obligarea părții căzute în pretenții la compensarea cheltuielilor de judecată suportate de partea adversă, inclusiv a onorariilor avocațiale. Totuși, această obligație nu este automată și nelimitată, ci este condiționată de respectarea anumitor cerințe fundamentale.

Deci, partea care a căzut în pretenții poate fi obligată să restituie cheltuielile efectuate de partea adversă, inclusiv onorariul avocatului, în măsura în care acestea sunt: reale – adică efectiv suportate și dovedite cu acte; necesare – adică justificate de complexitatea cauzei și natura apărării; plauzibile – adică rezonabile și proporționale cu prestația efectivă prestată.

Aceste principii sunt consacrate și în jurisprudența Curții Supreme de Justiție, care statuează constant că instanța trebuie să verifice dacă onorariul solicitat reflectă o prestație efectivă, iar suma pretinsă este justificată prin probe concrete.

Dedus speței date și pornind de la practica Curții Europene, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, plauzibile, dar și realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța atrage atenția asupra condițiile care urmează să le întrunească aceste cheltuieli si anume: reale, necesare si rezonabile.

La caz, nefiind necesară implicație specială pentru formularea unei cererii de privind încasarea datoriei, ultim fiind una standard.

Mai mult, în dosarul examinat, partea care solicită compensarea onorariului avocațial nu a demonstrat: realitatea cheltuielii, întrucât dovada achitării onorariului sunt ambigue pentru instanță, necesitatea cheltuielii, întrucât complexitatea cauzei nu a fost deosebită, iar apărările formulate au fost minimale; plauzibilitatea sumei solicitate, întrucât suma invocată este disproporționată în raport cu prestația efectivă, mai mult ca atât acțiune a fost examinată în procedura cerilor cu valoarea redusă fără participarea părților la proces.

Astfel, solicitarea privind compensarea integrală a cheltuielilor avocațiale apare ca fiind nefondată în parte și nu poate fi admisă decât în măsura în care instanța ar aprecia, în mod echitabil, că a existat o prestație juridică minimală.

Față de cele expuse, se impune admiterea parțială a cererii privind compensarea cheltuielilor de judecată, limitându-se suma la un cuantum moderat, care să reflecte doar prestația efectiv dovedită, conform principiilor de realitate, necesitate și plauzibilitate. În lipsa probelor concludente, solicitarea integrală trebuie respinsă ca neîntemeiată.

Reieșind din cele expuse instanța va dispune încasarea de la SC „Aspect-Art” SRL în beneficiul SC „TT&Company” SRL, cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 2 000 lei.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând cumulul probatoriu în raport cu norma legală aplicabilă speței, judecătorul ajunge la concluzia de a încasa din contul pârâtului SC „Aspect-Art” SRL, în beneficiul reclamantei SC „TT&Company” SRL, penalitatea în mărime de 4 464,24 lei formată în urma neachitării datoriei conform contractului de expediție nr. 78 din 12.03.2025, taxa de stat la înaintarea acțiunii în sumă de 2 205,75 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2 000 lei, iar în total suma de 8 869,99 lei, iar în partea încasării restul cheltuielilor de asistență juridică, cerințele se resping ca neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. art. 94, 96, 236, 238-241, 276^2-276^4, 362 alin. (1) CPC al RM, judecătorul,

hotărăște:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de avocata Victoria Donica în interesele SC „TT&Company” SRL către SC „Aspect-Art” SRL, intervenient accesoriu „Distribfruct” SRL, privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SC „Aspect-Art” SRL, IDNO: 1012600021386, cu sediul în mun. Chișinău, str. Inculeț Ion nr. 105/2, ap. 15, în beneficiul SC „TT&Company” SRL, IDNO: 1019600000250, cu sediul în mun. Chișinău, str. Nicolae Costin nr. 63/2, ap. 30, penalitatea în mărime de 4 464,24 lei formată în urma neachitării datoriei conform contractului de expediție nr. 78 din 12.03.2025,

taxa de stat la înaintarea acțiunii în sumă de 2 205,75 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2 000 lei, iar în total suma de 8 869,99 (opt mii opt sute șaizeci și nouă, 99) lei.

În partea încasării restul cheltuielilor de asistență juridică, cerințele se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător
Țurcanu Radu